

[Dræbøje]

foreslår, nemlig gradvis at nedsætte niveauet for den kommunale beskatning over en år-række. På det punkt er forslagene udtryk for en vældig flothed, idet man lader, som om man løser problemet. Man ved egentlig godt, at arbejdet med at ændre udgiftsudviklingen på det offentlige område er langt større, end det fremgår af de i øvrigt så fyldige bemærkninger.

Vi synes godt, man i udvalget kan drøfte nogle af de problemstillinger, som fremskridtspartiet har lagt op til, og det vil vi også gerne medvirke til, men vi kan ikke se, at forslagene kan danne grundlag for den nødvendige principielle diskussion om kommunernes finansiering nu, hvor kommunalreformen har fået de første 10 år på bagen. Dertil er oplæggene for tynde og for uegnede.

Mimi Jakobsen (CD):

Ingen kan selvfølgelig være i tvivl om, at den udvikling i de kommunale budgetter, som vi har set i de foregående år, og som også vil fortsætte ifølge de budgetter, kommunerne har lagt, ikke kan fortsætte. Derfor er vi da også fra CDs side meget enige i de intentioner, som ligger bag fremskridtspartiets forslag.

I beslutningsforslag nr. B 106 taler man om, at bortset fra pris- og lønstigninger skulle kommunerne holde sig på samme niveau i 1981 som i 1980, således at den samlede kommunale indkomst- og ejendomsskatteudskrivning bliver den samme. Vi er vældig glade for, at man har taget ejendomsskatterne med, fordi man ellers kunne frygte, at det var dér, hele udgiften ville blive væltet over. Jeg må dog sige til fremskridtspartiet, at det forhindrer dette forslag altså ikke, for der er stadig væk tale om den samlede kommunale udskrivning, og det vil sige, at en lang række kommuner igen vil benytte sig af det lille trick, der går ud på, at man holder udskrivningsprocenten og så tager pengene ind på grundskyldpromillen. Det er stadig væk de små indtægter, der kommer til at betale det, fordi de store indtægter har de store fradrag for ejendomsskatterne og den høje trækprocent, og derved får de en langt større del af deres ejendomsskatter betalt end de små indtægter. Men ejendomsskatterne er da i hvert fald med. Jeg kan sige med det samme, at vi fuldt ud kan støtte fremskridtspartiets lovfor-

slag nr. L 187 om ændring af lov om kommunal udligning. Det skal jeg vende tilbage til.

Med hensyn til de rammer, som fremskridtspartiet har sat op, må vi nok sige, at vi ikke er enige. De er for stramme, og fremfor alt er vores væsentligste indvending, at det er et alt for sent tidspunkt at komme med dette på. Kommunerne er i fuld gang med deres budgetlægning i øjeblikket, og skulle man gennemføre forslaget, som det ligger, for 1981, kan jeg forudse, at vi kan holde kommunalbestyrelses- og økonomiudvalgsmøder fra nu af til den 1. oktober.

Jeg skal bare nævne nogle af konsekvenserne. Af den første side af den tabel, vi har fået udleveret sammen med forslaget, fremgår det, at specielt i Københavns omegn står det skralt til. En kommune som Gladsaxe skal spare 92 mill. kr.; det skal vi altså finde her i løbet af de næste 2 måneder. Helsingør og Høje-Tåstrup skal hver finde 71 mill. kr. i løbet af 2 måneder. Karlebo skal finde 68 mill. kr., og således kunne man blive ved. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Nogle af de bemærkninger, som fremskridtspartiet er blevet rost for – det vil jeg da også gerne gøre, for de illustrerer mange ting – illustrerer også for mig at se, at fremskridtspartiet ikke har ramt plet. Det hedder nemlig, at en af grundene til, at det for 1980 lykkedes at få kommunerne til at holde deres budgetter inden for de rammer, der var aftalt, var, at der faktisk var sammenfaldende interesser mellem stat og kommuner. Det beder jeg om at man ikke overser.

Det andet punkt, som er nok så væsentligt, når man taler om tidsplan, er, at regeringen for så vidt gjorde den samme fejl sidste gang ved at være alt for sent ude med disse rammer, således at kommunerne ikke var i stand til på fornuftig vis at gribe ind i driftsbudgetterne, men derimod stort set måtte hente besparelserne på anlægsbudgettet. Det vil jo i endnu højere grad ske i år. Det mener jeg ikke er fremskridtspartiets målsætning; det mener jeg heller ikke det kan være, for det vil have nogle helt katastrofale følger for beskæftigelsen ude omkring i kommunerne, og det kan ikke på nogen måde være det, der er formålet.

Jeg må altså først og fremmest angribe forslaget med den bemærkning, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre at finde be-